

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sifre Kodesh

‘im targumim u-ve’urim mi-meḥabrim shonim

Mishle

Landau, Moses I. Landau, Moses I.

Prag, 594 [1833 oder 1834]

n

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9155

(כד) ועתה בנים שמעו לי: הלא חכמה תקרא הלא התור' מכרות עליכם דברי' האמורים למטה בענין:

ח (ג) לפי קרת. תקרה הנחונה על השער ויושבים עליה: תרונה. תזעקנה. מה היא אומרת. (ד) אליכם אישים אקרא: (ו) שמעו כי נגידים אדבר. דברי נגידות ומשיבות: נפתל

ב א ו ר

(כו) חללים, שרש חלל נאמר גם באפיסת כח כמו ולבי חלל בקרבי (תהלים ק"ט כ"ב), ולכוונה הזאת תרגמתי.

ח (א) הלא חכמה, ידבר המליץ מהשתדלו' החכמה להורות לכל אדם את הדרך אשר ילך בוואת המעשה אשר יעשה וחי בהם, ואחר כך יספר מיקרת ותפארת החכמ' כי בה צרא ה' הארץ ומלווא' השמי' וכל כבאס. (ב) בית נתיבות נצבה, נחרתי נדעת הכשדי שתרגס בינת שבילי קימא כי בית הוראתו מקו' או פנימ' (עי' ארשי' לרד"ק). (ג) ליד שערים, אלל כמו והאתנות רעות על ידיהם (איוב א' י"ד). לפי, חלל השער נקרא פה שהוא מוליא ומכניס, וזה גם כוונ' הכשדי שתרג' בסומא. קרת,

כמו

(כד) ועתה בנים שמעו לי וזהק שובו לאמרי פי: (כה) אל-ישט אל-דרכיה לבך ואל-תתע בנתיבותיה: (כו) כי-רבים חללים הפילה ועצמים כל-הרגיה: (כז) דרכי שאול ביתה וירדות אל-הדרי-מות:

ח

(א) הלא-חכמה תקרא ותבונה תתן קולך: (ב) בראש-מרמים עלי-דרך בית נתיבות נצבה: (ג) ליד-שערים לפי-קרת מבוא פתחים תרנה: (ד) אליכם אישים אקרא וקולי אל-בני אדם: (ה) הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב: (ו) שמעו כי-נגידים אדבר ומפתח שפתי מישורים: (ז) כי-אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע:

משלי ז ח

- (נד) דרום מיינע קינדער געהאָרעט מיר, מערקט אויף מיינעם מונדעם וואָרטע.
- (נה) דיין הערץ ניינע זיך ניכט צו איהרעם וועגע, פֿעראיררע דיך ניכט אין איהרען שטייגען.
- (נו) דען פֿיעלע האָט זיא ענטנערפֿט הינגעשטרעקט, דער מעכטיגען פֿיעלע שאָן געטערטעט.
- (נז) איהר הויז איזט דער וועג צו העללע, פֿיהרט הינאָב אין דעם טאָדעם קאַממען.

ח

- (א) זיעהע דיא וויזיהייט רופֿט לויט, דיא פֿערנונפֿט לעסט איהרע שטיממע הערען.
- (ב) אַן דער שפיטצע דער אָנהעהען, אויף דעם וועגע, אינגערהאַלב דער לאַנדשטראַסען שטעללט זיא זיך הין.
- (ג) בייא דען טהאָרען אַם איינגאַנגע דער שטאָרט, אַן דען הויזפֿאַרטען פרעדיגט זיא:
- (ד) „אייך איהר מעננער רופֿע איך אַן, מיינע שטיממע ערטענע אַללען מענשענקינדערן.
- (ה) „איהר אונבעזאָנענען לערנט קלוגהייט, „איהר טהאָרען לערנט פֿיהלען.
- (ו) „האָרעט אויף, איך טראַגע העררליכעם פֿאַר, „אונד עפֿפֿנע מיט זאַנפֿטמוטה מיינע ליפֿפען.
- (ז) „יאַ נור וואַהרהייט קינדעט מיין מונד, „מיינע ליפֿפען פֿעראַבשייען דאָו פֿאַלשע.

גע

באור יט

כמו קריה כי תרגום עיר קרתא (בן מלך). הרנה, עיין מה שכתבו לעיל (א) (ב) - אלוים אישים, אישים המה חשובים, ובני אדם המון העם; וראב"ע אמר אישים עשירים ובני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון (תהלים מ"ט ג') ע"כ, הכוונה כי החכמה תעו גם לעשיר גם לאביון. (ה) הבינו לב, כמאמרס ז"ל אין שוטה מרגיש. (ו) נגידים אדבר, דברי נגידים (רש"י וראב"ע). מישרים, ידוע כי הדבר שהוא על קו הישר ינעם יותר גם לעין הרואה גם לחוש המשוש מהעקומים ומחודדי, וכבר נת' ראב"ע בכמה מקומות כי חלק וחלקות הוא מענין חלק כי החלקים שווין, ורד"ק בשרשים אמר על הולך לדודי למישרים (ש"ה ז' י') כי היין הטוב יישר ויערב למאד, וכן תרגם גם אבי המעתיקים הרמב"ם (טלויכט זאנפֿט הערונטער) ובעקבותיו הלכתי גם אנכי כאן. (ז) כי אמת, יען רשע הוא עומד נגד אמת, לכן תרגמתי בעיקר הכוונה כדעת החכם הרא"א, אס לדעתי יהי רשע מענין ובכל אשר יפנה ירשיע (שמואל א' י"ד) והוא יסקיט ומי ירשיע (איוב ל"ד כ"ט)

שהוראתו כמו שנתב הרד"ק המלחמה והמרדה, ואמרה החכמה אס גם אך אמת חפלתי בכל זאת אשמור פי ולשוני מלשמוך כוז ודברי ריבות על בני אדם, כי כל דברי נבחת נאמרים, כאשר בארנו בסמוך הקודם, ויתורגם (אונד קינדעט אויך היין אונד נור וואַהרהייט, זאָ פֿעראַבשייען דאָך מיינע ליפֿפען יעדען טטרייט).

(ח) נפתל ועקש. עקמומיו:
 (י) מחרון. ממני הזהב
 הוא: (יא) מפניוים.
 מרגליות: לא ישו זה.
 לא ידמו לשויה: (יב) שנתתי
 ערמה. אלל ערמה שביון
 שלמד אדם תורה נכנס בו
 ערמומית של כל דבר:
 (יג) יראת ה' שנאת רע.
 זהו המוסר שהחכמ' מכרזת
 לבריות: (טו) צי מלכים
 ימלוכו. שהדיני' והמשפטי'
 אני מלמדס: (יז) אהבי.
 אהביה כתיב אמר הקב"ה
 אני אהביה של תורה אהב.
 זו שמעתי מרבי אהרן בשם
 ר' נתן: אהב. כמו אהבה:
 ימלאוני. נו"ן יתירה ל'
 שערי בינה אמליאנו:
 להנחיל

ב א ו ר

(ט) נכוחים, תרגמתי ע"פ
 דעת הכשדי שהעתיק גליון
 כלומ' שהם מבוררי' לו כאלו
 המה נוכח פניו. (י) מחרון
 נבחר, גם פה הלכתי
 בעקבות הכשדי שנבחר הוא
 תאר לחרון, וגם הוספתי
 במוהו במאמר הזה עוד
 פעל, אס גם באמת קחו
 במאמר הראשון מוסב גם
 עליו, אך נחות המליל' כל' א'
 לא יסבול זאת; ועוד יראה
 לי כי הכנוי של מוסרי ג"כ
 מושך עלמו ואחר' ובתשלומו
 קחו מוסרי ואל כסף קחו
 דעתי מחרון נבחר. (יא) כי
 טובה, עיין לעיל (ג' ע"ו).
 (יב) אני חכמה, מלת
 ערמה כאן לעמת ממות
 (עיין לעיל א' ד') ענינו
 במוהו התבוננת והשתכלות
 ואמרה החכמה כי ישמעו
 לה לפי שכל דבריה תדבר
 אחר העיון והחקירה,
 והמלו' ערמה ומזימה יובנו
 במסרון

(ח) בְּצֶדֶק כָּל-אֲמַרֵי-פִי
 אֵין בָּהֶם נִפְתַּל וְעֵקֶשׁ:
 (ט) כָּל־מַלְכִים לִמְבִין
 וַיִּשְׁרִים לְמִצְאֵי דַעַת:
 (י) קָחוּ-מוֹסְרֵי וְאַל-כֶּסֶף
 וְדַעַת מִחֲרוֹץ נִבְחָר:
 (יא) כִּי-טוֹבָה חֲכָמָה מִפְּנִינִים
 וְכָל-חֲפָצִים לֹא יִשְׁוּרָבָה:
 (יב) אֲנִי חֲכָמָה שְׁכַנְתִּי עֶרְמָה
 וְדַעַת מְזֻמּוֹת אֲמִצָּא:
 (יג) יִרְאֵת יְהוָה שְׁנֵאת רַע
 גֵּאָה וְגֵאוֹן וְדַרְךְ רַע
 וּפִי תִהְפֹּכֶת שְׁנֵאתִי:
 (יד) לִי-עֵצָה וְתוֹשִׁיָה
 אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה:
 (טו) בֵּי מְלָכִים יִמְלָכוּ
 וְרוֹזְנִים יִחַקְקוּ צֶדֶק:
 (טז) בֵּי שָׂרִים יִשְׁרוּ
 וַנְּדִיבִים כָּל-שְׁפִטֵי צֶדֶק:
 (יז) אֲנִי אֲהַבִּיה אֱהָב
 וּמִשְׁחָרֵי יִמְצָאֵנִי:
 (יח) עֲשֹׂר-וּכְבוֹד אֲתִי
 הֵזֵן עֲתִק וְצֶדֶקָה:
 (יט) טוֹב פְּרִי מִחֲרוֹץ וּמִפֶּן
 וְתִבּוֹאֲתִי מִכֶּסֶף נִבְחָר:

משלי ח

באור כ

בחסרון בי"ת (עי' ראב"ע).
 (ג) יראתה' תרגמתי ע"ס
 דעת ידידי מהר"ס לנדא
 וכן נוטה דעת הראב"ע
 בפי' הראשון שאמר כאשר
 יראתה' שנאת רע, כן גם
 אנוכי שנאתי גאה וגאון וכו'.
 ודרך רע, מנהג רע
 (הראב"ע). ופי' תהפכת,
 שידבר היסך מה שנלכ.
 (יד) ליעצה וחשייה, שס
 מגזרת יש ויורה על דבר
 הנמל' בהחלט, והיה הפעול'
 היא ישות העלה ולזה אמר'
 החכמה כי לי העלה וגם
 הנח להוליא עלתי אל
 הפועל. אני בינה, הוא
 לקריאה והוא כפל ענין
 במלות שונות כלומר אני
 בינה לי גבור' לבלע את אשר
 יזמתי ולכן בי מלכ' ימלכו:
 (טו) ודונים, לדעתי רזן
 הוא מן רז שהוראתו סוד,
 וכל רז לא אנוס לך (דניאל
 ד' ו') ונקראו כן השרים
 היושבים בשנת תחכמוני
 ואשר עמם ימתיק המושל
 סוד; ואנוכי תרגמתי רזנים
 כאלו נכתב רזניהם ליומי
 המליזה. (טז) בי שרים
 ישרו, לדעתי הבי"ת של
 בי והפעל ישרו מושבים
 עצמם ואחרת עמם, ושיעור
 המאמר וכל שפטי ארץ ישרו
 בנדיבים כי בתחמתם יסירו
 גם ראשי העם א משמעתם.
 (יז) אני אחבי אהב, ולכן
 אהן להם הנח והממשלה.
 ימלאוני, כלומר ימלאו
 אותי מוכן לעזרת' כמו לעת
 מלוא (תהל' ל"ב) וכת"י שס
 שענינו רזון, ועוד כמוהו.
 (יח) וצדקה, כטעם הללחה
 וכן לזק משמים בשקף
 (ראב"ע), והנה אמר המליץ
 בי מלכים ימלכו וגו' וגד
 אליכם אישים אקרא, ועשר
 ובכבוד וגו' לעמת וקולי אל
 בני

(ח) "גערעכט איזט אללעס וואס איך שפרעכע,
 "ניכטס פֿערקעהרטעס, ניכטסן שיעפעס איזט דאָרין.
 (ט) "אללעס איזט קלאַר דעם פֿערשטענדיגען,
 "אינלייכטענר דען פֿאַרשערן נאָך וויסענשאַפֿט.
 (י) "וועהלעט מיינע צורעכטוויוונג אונד ניכט זילבער,
 "שטרעכט נאָך וויסענשאַפֿט מעהר אַלס נאָך געדיע.
 גענעם גאָלדע.
 (יא) "דען ווייזיהייט איזט בעכסער אַלס ערעלשטיינע,
 "אונד אַללעס וואָס ווערטעהאַט, קעממט איהר ניכט גלייך.
 (יב) "איך ווייזיהייט בערוהע אויף נאַכדענקען,
 "פֿינדע ערקענטנים דורך רייפֿע איבערלעגונג.
 (יג) "זאָ וויא גאָטטעספֿורכט דאָן לאַסטער האַססעס,
 "זאָ זינד מיר שטאַלץ, האַכמוטה, בעזע זיטטען אונד
 פֿאַלשער מונד פֿערהאַסט.
 (יד) "בייא מיר איזט ראַטהעלום אונד אויספֿיהרונג,
 "איך פֿערנונפֿט! בייא מיר איזט טהאַטקראַפֿט.
 (טו) "דאָרום רעגיערען קעניגע דורך מיך,
 "אונד איהרע שטאַאטסרעטהע פֿעראָרדנען גערעכטע
 געזעטצע.
 (טז) "דורך מיך העררשען פֿירשטען,
 "העררשען דיא ערדענריכטער איבער דיא גראַסען.
 (יז) "איך ליעבע דיא, דיא מיך ליעבען,
 "דיא מיך אויפֿזוכען, ווערדען מיך פֿינדען.
 (יח) "רייכטהום אונד עהרע איזט בייא מיר,
 "מעכטיגעס גוט אונד גליקועליגקייט.
 (יט) "מיין ערטראַג איזט בעססער אַלס פֿיינעס געדיעגענעס
 גאָלד,
 "מיין געוויזן בעססער אַלס ריינעס זילבער.
 אימ-

(כא) להנחיל אוהבי יש.
 יש אתי נחלה רבה:
 (כב) ראשית דרכו. קודם
 בריאתו של עול: (כג) נסכתי
 מראש. ל' נסיכי בני אדם
 (יחזקאל ל"ה): (כד) חוללתי.
 נבראתי: (כה) בטרם
 הרים הטבעו. בתוך המים:
 (כו) ארץ ומלות. א"י וארץ
 ארצות: וראש עפרות תבל.
 אד"הר: (כז) בחוקי חוג
 על פני תהום. כשרקע חוג
 הארץ על המים חוק גבול
 כל יעבור. חוג ל' הקף כמו
 ובמחוגה יתארהו (ישעיה
 מ"ד) קונפא"ש בלע"ז:
 (כח) בעוז. כשהגביר
 מעיניו תהום: (כט) בשומו
 לים חוקו. וגזר על י"ם
 כשבראו ע"מ להבטיע לפני
 משה: בחוקו מוסדי ארץ.
 בחקו מלשון חקוי כמו על
 כפיס חקותיך (שם מ"ט)
 וכן ומחק הארץ (יחזקאל
 מ"ג): (ל) אמון. גדילה
 אלול ל' אמונים עלי תולע
 (איכה ד'): יום יום. אלפי'
 שנה: (לא) משחקת בתבל
 ארצו. כל דורות הרשעים
 שהיו מאדם ועד נח ומנח
 עד אברהם הייתי משחקת
 עליהם: ושעשועי. לפיתי
 עד בא דור המדב' ויקבלוגי:
 ועתה

ב א ו ר

בני אדם. (ישככא) בארץ
 צדקה, הכוונה יען לא
 בפעולת רשע ארבה הון
 אוהבי ולא בעושיק וחמס
 אנדיל כבוד ביתם, אך
 בארץ צדקה אהלך להנחיל'
 יש, לכן טוב פריי וגו'.
 (כב) ה' קנני, לא לבד כי
 החכמה תבין כסא ממלכות
 ותתן הון ועושר לכל
 מבקשי, גם תחלונן בלל
 שדי ובסתר עליון תשב.
 ראשית דרכו, כמו לראשית
 דרכו

(כ) בארץ צדקה אהלך
 בתוך נתיבות משפט:
 (כא) להנחיל אוהבי יש
 ואצרתיהם אמלא:
 (כב) יהוה קנני ראשית דרכו
 קדם מפעליו מאז:
 (כג) מעולם נסכתי
 מראש מקדמי ארץ:
 (כד) באין תהומות חוללתי
 באין מעינות נכבדי מים:
 (כה) בטרם הרים הטבעו
 לפני גבעות חוללתי:
 (כו) עד לא עשה ארץ וחוצות
 וראש עפרות תבל:
 (כז) בהכיננו שמים שם אני
 בחקו חוג על פני תהום:
 (כח) באמצו שהקים ממעל
 בעוז עינות תהום:
 (כט) בשומו לים וחקו
 ומים לא יעברו פיו
 בחוקו מוסדי ארץ:
 (ל) ואהיה אצלו אמון
 ואהיה שעשועים יום ויום
 משחקת לפניו בכל עת:
 (לא) משחקת בתבל ארצו
 ושעשעי את בני אדם:

משלי ח

באור כא

- (ג) ,,אימער נור ויאנדלע איך אים וועגע דער טוגענד ,
,,אים פפאדע דער גערעכטיגקייט ,
- (כא) ,,מיינען פריינדען וועענטליכעס גוט צו ערטהיילען ,
,,אונד איהרע שעטצע צו הייפען .
- (כב) ,,גאטט זעלבסט בעויטצט מיך אלס דיא ערהאבענסטע
זינער אייגענשאפטען ,
,,איך בין דאז פארציגליכסטע זינער אונערדליכען שעפפונג .
- (כג) ,,פאן עוויגקייט צור העררשערין בעשטימט ,
,,לאנגע פאר דער ערדע אורצייט ,
- (כד) ,,בעפאר נאך דיא אבגרינדע ענטשטאנדען , ווארד איך ,
,,פאר אללען וואססעררייכען קוועללען .
- (כה) ,,בעפאר דיא בערגע זיך זענקטען ,
,,פאר אללען אנהעהען ווארד איך הערפארגעבראכט .
- (כו) ,,בעפאר גאטט דאז פעכטע לאנד אונד אינזעלן שוף ,
,,אונד דיא גיפפעל , דער געמוען אויפענטהאלט .
- (כז) ,,אלס ער דיא היממעל ארדנעטע וואר איך דא ,
,,וואר דא אלס ער דיא אבערפלעכע דעם אבגרונדעם
צירקעלטע .
- (כח) ,,אלס ער דיא וואלקען אבען בעפעסטיגטע ,
,,איבער דען מעכטיגען שטרעהמען דעם אבגרונדעם .
- (כט) ,,בעפאר ער דעם מעערע זינע גרענצען זעטצטע ,
,,דאס זינע וועללען דאז אופער ניכט איבערשרייטען ,
,,אונד דער ערדבאלל פעסט געגרינדעט ווארדע .
- (ל) ,,טרייא ערנעבען וואר איך איהם ,
,,ערגעטצטע איהן צו יעדער צייט ,
,,אונד ערפרייעטע איהן איממער וויאנהערעד .
- (לא) ,,נון אבער ווילל איך זיין רייך , דיא וועלט , ערפרייען ,
,,ווילל מיך אונטערהאלטן מיט דען מענשען .

אונד

דרכו כלומר המשיכת
 בדרכיו, ואם גם בא דרכו
 ביחיד אין זה זר כנודע,
 והאיש אשר נפשו חשק' לשום
 צפי המליץ חקירות גיוניות
 מחמת אלהות (מצטאה)
 פהייתק) יוכל לומר כי כוון
 החכם להורו' כי כל מדותיו
 יתב' אך אחד הנה באחדות
 השלם ולא יתפרדו כאשר
 באר זאת הרב המורה בכמה
 מקומות. קדם מפעליו,
 קדימה במעלה יש לי מכל
 ברוחיו אשר ברא מאז ועד
 עתה והוא חסן ככל ענין.
 (כד) חוללה, לדעהי הוא
 מענין יחולל אילות (תהלים
 כ"ט ט') שענינו התעוררות
 אל התנועה, ונאמר גם כן
 על הולאת דבר מאפס ליש.
 והנה המשכיל יראה כי תוכן
 הפסוקים האלה עד פסוק
 ל"ב הוא שכלל לעיל (ג' י"ט
 כ') בשני פסוקים, וא"כ גם
 המה יכוונו על הנריאה של
 שני ימים ראשונים ממעשה
 בראשית אך ביתר באור.
 אולם אל תבקש ממני קורא
 הנעי' לבאר לך כל המאמרי'
 ע"פ חקי הטבע או ע"פ
 פסוקי המקרא כי רוח
 המלי' יתנש' ממעל לחכמת
 הטבע גם לקבלת הספורי
 (היסטורישע ווזהרהייטן),
 וכבר אמר הרב המורה
 בהקדמתו לספרו כי גם

במשלי הנבואה אין לנו לבקש תוכן וענין בכל זורי המשל כי לפעמים המה אך ליפות המשל
 ואין להם ענין כלל עם הנמשל ע"ש, ואם זה בדברי נבואה אף כי בספרים שנאמרו אך ברו"ק.
 (כו) עד לא עשה, הנה אין נפשי לכל הפרושים בפסוק הזה כי כבר אמרתי שלדעתי לא נוססה
 רוח סוליסאפיה במליץ כאן כלל, ולכן בחרתי לי דרך אחרת שהיא מסכמת עם דרכי המליכה, והוא
 כי ארץ הוא הארץ המולקת (דמו פעשטע זאנד, קאנטוינגענט) וחולות המה איי היס שהמה חולה
 לארץ, ועפרות תבל המה ההרים הגבוהים אשר ישנו שם העפרים מענין בשני עפרים (ש"ה
 ד'), ובא כלשון נקבה כאן כמו אילים, אילות, יעלים יעלות, צבאים צבאות, ונקראו הסלעים
 עפרות תבל כלומר ישוב של עפרים, כי תבל ענינו ישוב כאשר נתב הרד"ק בנאשים, ועפרות תבל
 שעורו תבל עפרות ומזה תבין תרגומי. (כז) בהכינו שמים, בתרגום הכשדי כד אתקין בחקו,
 הקו"ף תמורת גימ"ל כהנו חוג וכן תרגם הכשדי יעד חג חוגתא. (כח) באמצו שחקים, הכוונה לדעתי
 כמה ש' ויאמר חלקים יהי רקיע בתוך המים (בראש' א' ו') וכן תרגמתי. (כט) בשומו לים, כמה ש'
 יקו המים ותראה היבשה (שם) וזה בחוקו מוסדי הארץ כי ע"י שנקו המים נוסדה הארץ. (ל) ואהיה
 אצלו אמון, תרגם הכשדי והיות לדוי מהימות ואמון הוא מענין אמונה, ואולי לדבריו היה יותר נכון
 לתרגם (ח"ך ווחר זיינע טרייע בעגליטערין) אך לא רייתי להגשים הנוראית' כל כך. משחקת, ענינו
 שמה וכן תרגם הכשדי וחדיא אנא קדמוי, ומדרך הכבוד אמר לפניו ולא לו. (לא) משחקת בחבל,

(לב) ועתה בניכם שמעו לי
ואל תפרעו. ואל תבטלו
מוסרי: (לד) לשקוד.
לשמור: על דלתותי. להכנס
ראשון לבית המדרש ולבית
הכנסת וללאת אחרון:

- (לג) ועתה בניכם שמעו לי
ואשרי דרכי ישמרו:
(לג) שמעו מוסר
והכמו ואל תפרעו:
- (לד) אשרי אדם שמע לי
לשקוד על דלתותי יום ויום
לשמר מזונות פתחי:
(לה) כי מצאי מצאי היום
ויפק רצון מיהוה:
(לו) והטאי חמס נפשו
כל משנאי אהבו מות:

ט (א) חכמות בנתה
ביתה. בחכמה בנה
הקב"ה את העול: חלבה
עמודיה שבעה. ז' ימי
בראשית. ד"א ד' ספרים
שיש בתורה ויהי בנוסע
הארון ספר לעלמו במסכת
שבת: (ב) טבחה טבחה
מסכה יינה. מוגה במים
כמו יין חזק שאינו ראוי
לשות חיי: אף ערכה
שלמה. כל ילירת לח ויבש:
(ג) שלחה נערותיה. אדם
וחוה ד"א משה ואהרן:
(ד) מי פתי יסור הנה.
וילמוד אותה ויחכם:
(ה) לכו לחמו בלחמי ושתו
בין מסכת. בין שמוגתי:
(ו) עזבו פתאים וחיו. את
דרך הסתיות: ואשרו. ל'
פעם כמו באשורו אחזה
רגלי

ט

- (א) חכמות בנתה ביתה
הצבה עמודיה שבעה:
(ב) טבחה טבחה מסכה יינה
אף ערכה שלחנה:
(ג) שלחה נערותיה
תקרא על גפי מלמי קרת:
(ד) מי פתי יסור הנה
חסר לב אמרה לו:
(ה) לכו לחמו בלחמי
ושתו בין מסכתי:
(ו) עזבו פתאים וחיו
ואשרו בדרך בינה:

ב א ו ר

לדעתי הכוונה עד עתה
הייתי יושנת בשמים ועתה
אין ירדתי להשתעשע עמכ'
ולכן אליכם אישים אקרא,
ומה מאד תתרום בזה
המליצה באמרה החכמה כי
תרד משמים ארלה לדבר
עם בני אדם, ולזה מן
הראוי כי יטו און לדבריה.
(לב) ועתה בניכם, אחרי
שדברה החכמה אל האזנים
ואל בני אדם תשים עתה
דברתה אל הנשים והמשכיל
יבין בשנותה את טעמה
עתה כי לא תדרוך עוד על
במתי המליצה אך תלך